

முரசொலி

ஆசிரியர்: மு.கருணாநீகி

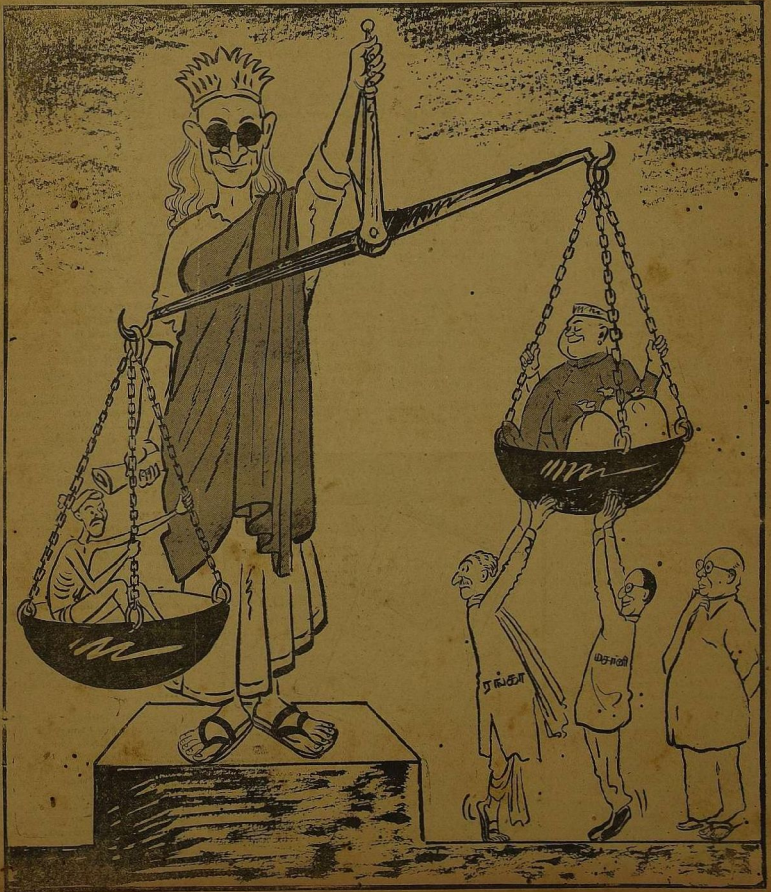
முரசு: 6

13-11-59

வெள்ளி

ஒல 28

ஆச்சாரியாரின் புதிய தராசு

தமிழகத்திலே நீக்கரோகம்?

நினைக்கும்போது தெஞ்சம் எரிவெயராகுதல்! என்ன அப்படி சேந்து விட்டது என்று கேட்கத் தோன்றும். நடக்காது நடத்து விட்டது என்று கூற வாயில்லை. நடப்பது நடந்து கொண்டே இருப்பது? இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு இந்த தளபதையேச் சுமப்பது—என்றுதான் கேட்கத் தோன்றுகிறது.

‘புதிர் போடாதே—வாந்ததைப் புதருக்குள் உன்னுடைய கருத்தை ஒளித்து வைக்காதே!’ என்று கூவியும் குரல் கேட்கிறது. ஒளிக்கும் வைத்துப் பேச விரும்பவில்லை. உடைந்த சொல்லத்தான் பணம் விரும்புகிறது.

ஆதித்திராயிள் என்றொரு மக்களினம் இருக்கிறது. அந்த

படி எல்லா வேலைகளையும் அவர்களே செய்கிறார்கள்.

அதோடு இன்னும் கொடுமை யிலும் கொடுமை! மனிதனின் மலத்தை வாரி எடுத்து அப்புறம் படுத்தும் பணியிலே ஈடுபடுகிறார்கள். திருடியதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு இயந்திரம் கண்டு பிடிக்கும் இந்தக் காலத்தில்தான் மலத்தைக் கவலா எடுக்கும் பணியிலே இலட்சேப இலட்சம் பேர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்!

சமுதாயத்திற்கு இப்படித் தரப்பட்டு பணியாற்றும் இவர்களின் இல்லங்களைப் பார்த்து வளக் கணினி மருத்துவ கணினி வராது; இரத்தம் தான் வருடும் பக்கத்தில் சாக்கடை தேக்கி திறக்கும். அந்நிப் புழுக்கள் புகுந்து நாற்றமெடுக்கும்! மறை

நீர்களா? அங்கே வாழுகின்ற பெண்களிடம் காதல் கதைகளை எதிர்பார்க்கிறீர்களா? அங்கே தவறாகின்ற குழந்தைகளிடம் மழலை வள எதிர்பார்க்கிறீர்களா?

விடிவுள்ளி தோன்றி விண்மீன் வருமளவும் உழைத்துத் திரும்புவான். அந்தக் கறுப்பு நிறப் பாட்டாளி! அவனுக்குச் சமமாக உழைத்து அடித்து வருவான் அந்த ஏழைப் பெண்! பிறகு காசெய்க; கூடுங்கள்—என்றுதான் எண்ணம் ஒருமே தவிர ‘வாழ்ப’ தேவத்துக்குள்ளித் துணிந்து ‘ஹிமாவியன் புகே’ பவுடரை மேனி முழுதும் தடவிப் படுக்கவா முடியும் அவர்களால்?

குடும்பத்திற்குக் குளிப்பாட்டுகும் சீயக்கம் செலவு ஒரு அணு என்றால், புரி வாங்கித் து அது போதும்—புரி நிலை வல்லவா அவர்கள் வாழ்த்து வருகிறார்களா?

கழைக் கறைத்து ஒட்டில் ஊற்று உறிஞ்சிக் குடித்தால் வாய்க்கில் கொண்டு போவான் சேரி வாழ் ஏழை! ‘கம்பட்டார்’ முதலாளி! என்று கூக்குரல் வரும். கழை எறிந்து விட்டு ஒருவரும் கண்டுபிடிக்கிற திறமிருக்கும் மாணிகை நோக்கி! முதலாளி

டர்கள் போன்றோரின் ஆதரவு கிடைத்தது. கைகிரல் தொடர்ச்சியாக அனுட்டுக்கொரு தடவை எங்கள் கோரினில் வந்து பெருக்கிச் சந்தம் செய்வார்களாம். நாட்டைப் பெருக்கி சக்தம் செய்யும் நாங்கள் எங்கள் விட்டைப் பெருக்க முடியாது. கிட்டப்பா போல!

இத்தையும் நடந்ததென்ன? கேட்கத்தகுந்த முன்னேற்றம் உண்டா? நன்றும் பிரகடன சேரி நன்றும் பிடித்துத்தான் கிடக்கிறது!

ஆட்சி பேரத்தில் அமர்ந்திருப்போர் உள்நாட்டில் இருந்த மாக்களின் மக்களையேனும் என்ற எண்ணம் அணுணவாவது இருந்திருந்தால் ஆதித்திராயிள் மக்களின் வாழ்க்கையில் மாற்றம் வந்திருக்காதா?

இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டு தும் துளி விழுவார்களா கதர்ச் சட்டைக்காரர்கள்.

ஓரவஞ்சனையும், ஒன்றுபோன வைக்கத்தகுந்த வக்காலத்தையும் வாங்கிவரும் காங்கிரஸின் வாய்ப்பு பறைக்கு மாந்திரம் குறைந்தது!

‘எங்கள் டட்சி அரசாங்கம் தான் ஆலயப்பிரவேசம் நடத்தியது!’

மாணமும் இல்லை; முக்காடும் இல்லை!

இளம் ‘மக்கள் இளம்’ என்று சட்ட ஏடுகளில் பிடிக்கக் கொண்டு நிற்கிறார்கள், நாட்டிலே நகரத்திலே மிருகத்தையும் வேலையாக மதிக்கப்பட்டு வருகிற இளம் தள!

‘அது’ வாழ்ந்து வருகிற விதத்தைப்பார்ப்பும் கண்ணாள்வைத்து விடுவதுபோது, இந்த அவனினைச் சுற்றிவர அனுப்பு செயற்கைச் சந்திரன் மறைகிறது; சந்திர மண்டலப் பணம் மறைகிறது! மனிதனின் பழம்பெரும் அத்தனை செயல்களும் மறைகின்றன!

மனிதன் எத்தனை கோரே உள்ளம் படைத்தவன் என்றும் நினைக்கத் தோன்றுகிறது! அப்போது ஒவ்வொரு செயலையும் அபிமைத்தன்மைப் புகுத்துவல்லவா வைத்திருக்கிறது?

பள்ளர், பறையர், சக்கிலியர்—இப்படிப் பெயர்களைச் சொன்னால் தன் முகத்தைச் சுளித்துக் கொள்கிறார்; அத்தகைக் குறுக்கி் கொள்கிறார்! கண்களில் குர் வெறுப்பை உமிழ்கின்றன.

‘தள்ளி நின்றுடா!’—என்கிறார்கள். ‘தாழ்த்து போ!’ என்று ஏவ விடுகிறார்கள். ‘மேய் சாதிக்கு இந்தனை கொடுப்பாய்!’—என்கிறார்கள். எனினும் இந்த மெல்லலால் தனக்குச் சட்டமிருக்கிறதா?

ஈடுட்டங்களில், மக்களிடங்களில் உழைக்க உட்காந்து இன்றும் கிராமப் பகுதிகளில் மகசூறுக்கு முடியுமா? அப்படி மீறி மக்களுக்கு விட்டு அந்த ஆதித்திராயிள் ஏழை கிராமத்தில் உயிரோடு வாழ்ந்து விட்டு முடியுமா?

இப்படி சமுதாயப் பழக்கங்களிலும் அவர்களுக்குச் சமமான வாய்ப்பு இல்லை. தனிப்பட்ட வாழ்விடம் வந்து இருக்கிறது? இல்லை! கதை இன்று உலகம் இழிந்ததாய்—என்று கருதுகிறதே; அந்தச் செய்கிறார்கள்!

அருப்பு கிள்ளவும், கரும்பு தருவும், உப்புக் காய்ச்சவும், தப்படிக்கவும், பற்புகைக்கவும், செருப்புத் தைக்கவும், மாடு மெய்க்கவும், ஆடு காக்கவும், இப்

பெய்தால், வெள்ளம் வந்தால், இடி விழுந்தால் இருந்த இடம் கோரியது மறைந்து போகும் சேரிப் பள்ளம்!

இரண்டடி உயரமுள்ள குடிசைப் பன்றிப் போக்குகள் வாரும் தெரிப்போன தரை; மூக்குமூளைத் தளமில் முட்டக் குன்று புக வேண்டிய நிலை!

உள்ளே மூலையில் இருக்கிச் சட்டி இருக்கும். அதில்தான் சேருகிறவர்கள்; ஏதோ மும்பை பாக்குவார்கள! பிறகு சினிமாச் சட்டிகளில் இட்டு உண்பார்கள்! அடுப்பில் தெருப்பு எப்போதும் இருக்காது; மாலை வேளையில் எப்போதாவது எரிவாண்டு!

இப்படி வாழுகின்ற மனிதனிடம் கத்தத்தை எதிர்பார்க்கி

கோபத்தால் கண்கள் கோவைப் பழம் என சிவந்து நிற்கிறார். ‘ஏண்டா இந்தப் பூ?’ எடுத்துவா சாட்டையைப் பறப்பதுக்கு இவ்வளவு ஆனவமா?’—என்பார்!

இப்படி துயர்ப்பாதி—அச்சம் பரதிகா வாழ்கிறது. அந்தக் கள்; வாய்க் இடைமீல் நெய்யை அடிகை கடிக்க சேராமல் மிக்க விட்டுத் திண்ணும் சக்களும் வாழ்கிறது! நாட்டு உழைத்தவர்கள் சாய்ந்திட ஒரு மலையா பூந்து சச்சம்பாயிதாம்; தங்கப் பூந்து போட்ட மலையாந்து தத்தக் கட்டிகளில் ‘ஏய்ந்துப் பிழம்புபயனினிள்’ குச்சாய் படுத்துறங்கும்!

எளித்த நிலை—என்று உரக்கக் கேட்டோம். ‘உறையல அவனா!’ என்று பதில் வந்தது. பெரியார்கள், டாக்

—என்று கூக்குரலிடுவார்கள்.

ஆனால் மறுபுறம் கிழவர் விடுவோ தாழ்த்தப்பட்டோருடைய கோயில்களுக்குச் சென்றபோது தாக்கப்பட்ட கதைகளை மறத்து விடவில்லை. சட்டம் அமுலிடுகின்ற தாழ்த்தப்பட்டோருடைய கோயில்களில் வாழியிருப்பார்கள். இளக்கட்ட இடம் தாரா இழி நிலையை மறந்து விடவில்லை.

காங்கிரஸ், தாழ்த்தப்பட்டோரிடம் அக்கறை செலுத்தி அன்பு செலுத்தி அவர்களை முன்னேற்றச் செய்ய விருப்பமுடையது. அதல்ல தான் தாழ்த்தப்பட்டோரை உயர்த்துவது தான் நிதிநிகை தருவது. தனி மானியம் தருகிறது. அடிக்கு ‘அரிசன் மாளம்’ என்று பெயர். அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நன்மைக்காகப் பயன்படுத்துகிறோம்! இது போதாது எங்களின் தொண்டைப் பறைசாற்றி—என்று கூச்சலிடுகிறார்கள் கங்காரர்கள்!

ஆனால் அதே நேரத்தில் உண்மையான வேலையைக் இருக்கிறது. சேரிகள் திருத்தப்பட்டு உண்டு; அங்கே வரும் மாக்கள் மக்களாக மாறவேண்டுமே—என்ற கோரிக்கை எழுதிப்போது இவ்வளவுதான் செய்ய முடியும் என்கிறார்கள். டில்லி அமைச்சர் ஒருவா கூறுகிறார், ‘மாநில அரசுகள் தாழ்த்தப்பட்டோர் திட்டுக் குறுக்கிய பணத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக வீட்டு கட்டுவதற்கு ஒதுக்கிய பணத்தில் மீதம் வைத்துவிட்டார்கள்’—என்று!

இவ்வகை மனிதன் மிருகமாக நிலம்பெருக்குகள் கிடக்கின்றன. அங்கே மனிதர் விட்டு கட்டக் கொடுத்த பணத்தை மீதி வைக்கிறது! தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு இவ்வளவு பெரிபுத் துரோகச் செய்க்களைப் பெரிபுத் துரோகச் செய்க்களை எல்லாம் செய்கிறது!—என்று கூற வந்து விடுகிறது கேரே, வெக்கமுமில்லாமல்—மூக்காரும் போடாமல்!

எமது புதிய ரிவளியீடு.....

கிணு
கிணுகிணின்
சீறுககைகள்

சீறுககை திவக்கியற்றின் அரியதோர் செல்வம்!
புதுவிடி பினைக்காயும் புதுசுயல்!

ரூ. 1-50

விற்பனாக்கழிவு உண்டு ஒன்றுக்கு மட்டும் விலைக்குவோர்
ரூ 1-75. N.O. அனுப்பவும்.

முத்துவில் பதிப்பகம் / திருச்சி சிவாபுள்ளி 3

உகிக்குவிட்டார் செங்கதிர்ரோ "ஒன்றிசையிலு, கொதிக்கிறமுறையும், கொந்தடிமை தீரவுற்றே!

வெள்ளி 13-11-59 சென்னை

இமயத்து முடியிலே எத்தனும் ஏமாளியும்!

இந்திய சீன கட்புறவு பழாசிவிட்டது! கேற்றவரை காங் கோர்த்த உலக அரங்கிலே ஒற்றைமகக்கு ஓர் இலக்கணமாய் தோன் றிக்கொண்டிருந்த இந் காடுகளுக்கு இடையே தப்பாக்கி சம்பம் ஏழிவிட்டது! சவக்குழிகள் தோண்டித் தீரவேண்டிய இக்கட் டான நிலை தோன்றிவிட்டது!

"இந்தி-சீனி பாய் பாய்" என்ற இலட்சிய முறக்கத்தை முடி மறைந்த விட்டது. லாக்கீஸ் எழும்பிய வோடுச் சதாம்! சேரபுவத் தோடு சிந்தித்துக்கொண்டு உணர்வாய் இரு காட்டுத் தோழர்களின் முகங்களிலும் கரிமம் பூசிவிட்டது. இடையே சிமயிய துரோபம் புகைபுழந்தும் உலகப் பெரும்பொர் எதரதபத்தில் உருவாகுமோ என காக்கை கீட்டிக்கொண்டு காத்து நிற்கிற ஆதிக்கறொய்கள் வாய்க் காநா காசை என்ற துடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திய எல்லைப் அத்துமீறிப் புகுதல்—சோத்தை ஆதாரங்களை எடுத்துக்காட்டி—"உரிமைக் குார்" எழுப்புகின்ற செருகின்றினரின் போக்கு சமாதானம் விருந்திரையர்களுக்கு உள்ளாயுமே. சஞ்சலத் தைத்தான் தகுந்தார். "நாங்கள் பலவினாக்கள் அல்ல; நாங்கள் பாய் படலிலும்!" என்ற பண்டித ரெகு பொது மெடைகளில் முழங்கு கிறார்; "சீனு செய்வது மாபெரும் துரோகம்" என்ற இந்திரா அம்மை யார வெளிப்படைபாக்கக் குற்றம் சாட்டுகிறார். உலகத்தின் தலைச்சிறந்த ஏகன் எல்லாம் இது குறித்துத் தனிப்பட்ட அபிப்பிராயத்தைப் பலபடத் தந்துகொண்டிருக்கின்றனர்.

ஆனால் இதை விபரீதத்திற்குக் காரணம் என்ன? சினத்தின் புறம்பான போக்கிற்கு—இந்திய எல்லைப்போட அபபதினாயிற் சதா மைல் பரப்பைப் தனதாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற புதுத் தேம் புகு வுறுமைத்துக்க் கொடுத்தது யார்? "உலகத்தின் கூரை" என்ற அழைக்கப்படுகின்ற திபேத் காட்டைக் கைப்பற்றி— இமயத்துத் தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மகம் எல்லிக் கோட்டை அழித்து விட்ட தான்கொண்டிரைம தகாத செயலுக்கு இடம் கொடுத்தது யார்? இதோ எல்லையிலே கின்ற காவல் வீரர்கள் பதினேழு பேர், சீனாவின் தப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்கு இயையாசி—பனிமையிலே பிணமாகச் சாய்வுறந்து விட்டுக் கொடுத்தது யார்?

இந்த வறு முறிவின் அடிப்படைக் காரணத்தை ஆராய் புகுந்தால், "பஞ்சசீலம்" போதித்து, இன்று பழிவாங்கப் படுகின்ற பண்டிதரின் சாக்கார்தான் காரணம்—என்ற பதில்தான் கிடைக்கி றது, உலக விமர்சகர்களுக்கு.

பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு கல்கத்தாவிலே கடந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தட்டத்திற்கு ஒரு விபரீதமான வாழ்ந்த வந்தது. "கேடு சாக்காரின் இடம்பு பிடியிலிருந்து விடுதலை பெற்ற கம்யூனிச இந்தி யாவை எதிர காக்குகிறோம்" என்று அந்த சினர்களின் வாழ்ந்து உறுவு பேசிக் கொண்டு இதை வஞ்சகத்தை கேடுசிலே கொண்டு குத்தார், கு-என்-லாய் திபேத் வாழ்ந்ததைக் கண்டு வேண்டுகூ திடு, அதை கு-என்-லாய் திபேத் போடக்கூடிய அளவுக்குப்போரா டுகே. ஆனால், அந்த கேடுதான் அந்நகுப்பிற்கு தனிவரம்பு போன வராக—அல்லது போராளும் கிணவற்றும் போனவராகத் தேண்டுகீ றுர்.

1954-ம் ஆண்டில் செஞ்செந்திலிருந்து கு-என்-லாயை அன் புடன் வரவுறும், பண்டிதர். அந்நகுப் பிறகு மிண்டொகுமுறை இந்தியாவிலே பலவி அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அப்போதில் லாம் அவர் பக்கத்தில் அமர்ந்து ஊர்வலம் செல்வதைத்தான் போரின்புறாகச் சேர்த்துப் பண்டிதர், சினத்துக்குச் சிவப்பி வண்ணம் பூசி அந்த சேமலின் கேடுசிலே அப்போதெல்லாம் புகுந்தது கடந்த கடுமையை அவர் உணர்முடியவில்லை; அவரது பதப்ப பிணப் பிட்டு—பாசச் சிப்பிலே கேடுவின் ராஜதந்திரம் புகையுண்டோன் போலிந்து இல்லாவிடில் ஆண்டுகள் பலமாகவே இந்த ஆக்கிரமிப்புத்

திட்டங்கள் திட்டக் கொண்டிருந்த செஞ்செந்தினரின் வஞ்சகம் அவருக்கு என புலப்படவில்லை?

* 1957-ம் ஆண்டு இந்திய எல்லைப்போட தன்னிச்சையாக எந்த அனுமதியின்றிப் பதை ஒன்றை சீனு போட்டுக்கொண்டது. இந்த விசித்திரமான செயலுக்கு "என்" என்ற விளக்கம் தேடக் கில்லை பண்டிதர்.

* ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பு சீனு தன் காட்டின் எல்லைகளைக் குறிக்கும் புதிய தேசப் படம் ஒன்றை விடுவதைக்கொண்டு வேண்டி அதிலே 40 ஆயிரம் சதா மைல் பரப்பானவள்ளு இடம்பு புகுதல் சோக்கப்பட்டிருந்தது. 1955-ம் கவா சாலை நாத்துக்குத் தலைவராகச் சென்ற தி. சி. பி. இராமசாமி அவர்கள, அந்தப் படத்தைப் பார்த்தவிட்டுத் திடுக்கிட்டிருக்கிறார்; இந்தியா திரும்பியதும் அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்தார். அது பண்டிதரின் பார்வைக்கு வந்தும் பஞ்சசீல மோகத்தில் தன் கடமை யென்ற என்னை அவர் மறந்து விட்டிருக்கிறார்.

இவையுடனேயே; திபேத்திலிருந்து சீன சர்க்காரை எதிர்த்து ஓடிவந்த தலயி வாமாவை இரு காங்கப்பி வரவுறார்; அவரைப் பின்பற்றி வந்த 13,000 அகதிகளுக்கும் ஆதரவு தந்தார். இந்தச் செயலால் ஏற்பட்ட வேம்புபுதான் பதினேழு உயிர்களையும்; இந்தியப் பகுதியையும் ழித்தக்கொண்டேவிட்டது.

இந்நகுப்பிற்கு இங்காடுகளுக்கிடையே பறந்து கொண்ட கடிகு தங்களுள் இதுவரை நீதிக்கு வழியமைத்ததாக இல்லை. கடைசியாக குன்-என்-லாயிடமிருந்து பண்டிதருக்கு வந்த கடிதம் பிசுவம் வேடிக்கை கிரம்பியதாக இருக்கிறது.

இருகாட்டுக் காற்றடிக்கலும் இப்போது இருக்கின்ற இடத்தை விட்டு மனிதரெண்டரை மைல் ஒவ்வொருவர் பக்கத்திலும் பின்னல் செல்ல வேண்டும்; பிறகுதான் சமாதானப் பேச்சை ஆரம்பிக்க வேண்டும்; சரிதான்—என்று கேட்டிருக்கிறார் சீனப் பிரதமர். ஆனால் இந்தத் திட்டத்திற்குப் பின்னலும் தமை புகுத்துகொண்டதோன் இருக் கிறது. உண்மையில் நீதிக்கு வழிவகுக்கும் எண்ணம் கடுகெளவும் கடிதம் எழுதியவருக்கு இல்லை என்றுதான் புலப்படுகிறது.

இருகாடுகளுக்கும் இடையில் எல்லையான "மட்கோகன்" கோட் டின் கீழ்க்குப் பகுதியில் மோதல் ஏதும் இதுவரை கிடிமலியில்லை. ஆனால் பிறகுப் பகுதியில் தோன் சீனப் படைவீரர் கால் வைத்தார்கள்; 40 மைல்கள் உள் ஊழலுத்தார்கள்; சுட்டார்கள்; பதினேழு பேரைப் பிணமாக்சிறார்கள்! இனி அடிப்படைகள் கல்லளவாக இருக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் சாத்நானம் செய்வதற்கு விரைகள் என்ன செய்வார்கள்? உள்ளே ஊழலுத்த பகுதியை முதலில் காலி செய்த விடவேண்டும். அதைவிடுத்து பனிர்ரெண்டரை மைல் பின்னல் சென்றால் போதென்பது விதண்டாவாதமாகத்தானே தெரிகிறது.

40 மைல் உள்ளே ஊழலுத்து, அதிலிருந்து பனிர்ரெண்டரை மைல் பின்வாங்குகிறது, சீனப் படை இந்திய எல்லைப்போட நிற்கும்?

ஆகவே தோழமையில் அடிப்படையில் சீனர்கள் தங்களு விபரீதப் போக்கை விட்டுவிடவேண்டும். பெருமைக்கூறிய இரு பெரும் ஆசிய நாடுகள் மோதிக் கொள்வதை விடுப்போடு கோக்கும் மலர் வல்லரசுகள் இடையிலே புகுவதை அனுமதிக்கக்கூடாது!

"இந்தியாவை சீனு அவமானப்படுத்தவில்லை. அதன், சமா தானப் பேச்சு பாசாக்கு கிரம்பியது. இந்திய எல்லைப் பகுதியை தைப் பற்றி விடுவதே அதன் துகை. அதன் முடிவாக உலக சமாதானத் திற்கு வைக்கப்படுகிறது" என்று "கியூயார்க் டைன்ஸ்" ஏதும், "எஸ் லாட் பிரிசன் இனி சமாதான முறையில் தீரவே வழியில்லை" என்று டைன்ஸிலிருந்து வருகிற "ஸ்காட்லாண்ட்" என்ற ஏதும், "இந்திய சாக்கார் சீனாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிற ராஜதந்திர உறவைத் தண்டித்துக் கொண்டு விடவேண்டும்" என்று "அபசர்வர்" ஏதும் தலைப்பங்களில் திட்டுகின்றன!

இப்படி மறவார் ஊண்டிலும் குழப்பத் தீயில் இரு காடுகளும் விழுந்து விடக்கூடாது என்பதை சீனு உணர்வேண்டும்; அத்தன் னைறி மறந்து கிரும்பும் நம்பையும் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்.

ஐக்கிய காட்டுகிறவனத்தில் இந்தியா இடம் பெறவேண்டும் என்பதற்குப்போடியும் முதல் காடு இந்தியா இணக்கணக்காகவிட்டு பற்றி இருகாட்டுப் பிரதிநிதி பேசியிருக்கிறார். என்னத்தை மறந்துவிடக் கூடாது. என்; லாக்கீசிலே சீனர்களின் துப்பாக்கிச் சம்பம் எழும்பிய தேர்த்திலேகூட, ஐ. நா. சமையலே "கிடுஷ்ஷன்மேன்" செஞ்சீனம் அங்கு, இடம்பெறவேண்டும் என்பதைத்தான் வலியுறுத்திக் கொண் டிருக்கிறார்.

இந்த உறுவு இடைபட்டதான் வேண்டுமோ? கீட்டிய செசக் கர்த திலே கோகில் சுவையெத்து ஊக்கென்றென் வேண்டுமோ?

சீன இந்தியத் குழப்பமான—எந்தனுக்கும் ஏமாளிக் கும் கடக் கின்ற போராட்டத்தான் மேற்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலி தா டென்னெயி!

முன் இதழில்..:

யலவன்கிழவரின் உடலில் மறைந்திருந்த புலவர் காரிக் கணனதுரைப் பார்த்து கரி காலையும் முத்துக்களையும் திகைப்பில் ஆழ்த்தினார்.

முத்துக்கை தன்னுடைய கந்தைநீர் அருகில் வந்து "உமது மகன் என்று சொல் விக்கொள் தான் வெட்கப்படுகிறேன்" என்று மெதுவாகத் தான் சொன்னார். ஆனால் அந்த வார்த்தைகள் எரிமலை மீருந்து பொங்கி வந்தும் அன்ற குழம்பை ஆத்திரந்தன; புலவர் அவர் ஆத்திரத்தை அடக்கப் பார்த்தார். ஆனால் அவரை துரோகியென்றும் பாவிஎன்றும் அவரை மனம் வெறுத்துக் கூற ஆரம்பித்து விட்டார்.

மன்னவது தன்னை அப்படி திணக்கமாட்டான் - என்று மன்னனை நோக்கிப் பேசினார். அவனும் அவரிடம் நம்பிக்கையிழந்து தின்றான். பிணக்கிழவன் யார்? - அடுத்து வந்த இத்தகைய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லமுடியாமல் தலைகுனிந்தார் புலவர்.

இத்தகைய கண்ட முத்துக்கை ஆர்வமே கொண்டே புலவ அழைத்தேவிட்டார். மன்னன் அவனை அமைதிப்படுத்தி விட்டு புலவரிடம் தன் இயலாமையைக் கூறி அவரைத் தன் அரண்மனையிலேயே சிறை வைத்து தன் உத்திரவைக் கூறினார். புலவர் அடிமுத்துச் சொல்லப்பட்டார் வீரர்களால் அப்போதும் போல மன்னன் அவனியறியாமலேயே ஏழடி நடந்து சென்று அதன் பின்னர், தான் நடந்து வந்ததை உணர்ந்து அப்படி புலவரின் போல போல வென்று கண்ணீர் உருத்தான். முத்துக்கை புண்ணளிர் விட்டார்.

பின்னர் வீரபாண்டியை அழைத்து வரப் புறப்பட்டார். முத்துக்கை வீரகேசரி என்ற உடன அழைத்துச் செல்கக் கூறினார், மன்னன். "இந்த; தன் தனியாகவே போய் வருகிறேன்" - எனக் கூறிவிட்டுப் புறப்பட்டார்.

வீரபாண்டிய எந்த நிலைமையில் இருக்கிறானோ என்ற சந்திரபல சிவது தயக்களில் உத்தித்த தன்ன பழ மண்டபம் தேக்கி சென்று கொண்டிருந்தார். முத்துக்கை

24. பழிவாங்கப் புறப்படும் பாவை!

முத்துக்கை, தன் காதலனைத் தேடிச்செல்லும் அதே நேரத்தில் களக்கத்தில் மரமாளிகையில் தன் அண்ணாக்கு அருகில் அமர்ந்து களக்கத்தில் கைவைத்தவாறு தாமரை, காதுவில் தனக்கு ஏற்பட்ட விபரீதமான சோகையினை என்னிடக் கவலைப்பட்டுக்கொள்வது தான். பிற ஆடவரை மனதால் நினைத்தாலும் கற்புக்குக் களக்கம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று கூறுவார்களே! அதுபோலத்தன கற்புக்கும் குறை வந்து விட்டதோ என்று சந்திக்கப்பட்டு, அந்தச் சந்திக்கை ஒரு நேரடி மீது தடைத்துவிட்டு அவனைச் சமாதானப்படுத்தியது அவளது மனச்சாட்சி; ஒரு ஆடவரிடம் மனதைப் பறி கொடுத்தாளோ அப்படி அவள் ஒரு பெண்ணிடம் தானே மனதைப் பறி கொடுத்தாள்? அதனால் கற்பு புறநீய் பீரச்சினக்கு இடமே ஏற்படவில்லை.

தன் அண்ணன் இருங்கோவேள் கூறியது உண்மையாக இருந்து தன் காதலன் பெண்ணின் என்பது நினைப்பதற்கு விட்டால் அவளைக் கயமா விடக் கூடாது; சரியானபடி உடனே பழி நீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற திட்டம் வகுத்திட்டதொடங்கி. தன் மனதைக் கட்டுப்படுத்திச் சிந்தனை செய்யத் தவிர ஏராளத்தால் எத்தனை பெரிய ஏமற்றத்தைச் சந்தக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று வகுத்தினார். வெட்கத்துடன் ஆத்திரமும் கலந்து கொண்டது. விழலுக்கு இரயக்

கப்பட்ட நீர்போல அவள் பேசிய தீர்த்த காதல் உணர்வாடல்கள் எல்லாம் பழாகிவிட்டன. காட்டில் எரித்த நிலாபோல ஆழிற்று. அவள் விழியும் பேசிய வித்தை மொழியெல்லாம்!

அவள் அத்தப் பெண்ணைக் காதலிக்கவில்லை. அந்தப் பெண் போட்டிருந்த வேட்கத்தைக் காதலித்தான் ஆம்; அந்த அழகிய வடிவத்தைக் காதலித்தான். எழில் கொண்டும் அந்தச் சந்திரத் திருமுத்தைக் காதலித்தான்.

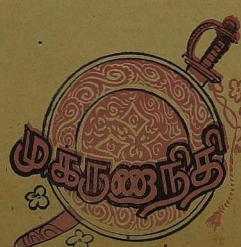
இப்போது அது வெறும் ஊழல் பழியாகக் விட்டது என்று நினைத்து நினைத்துமாம் புண்ணியும். தடாகத்துத் தெளிந்த நீரில் பிரதிபலிக்கிற முகத்தை எட்ட இருந்தே பார்த்து மசித்து கொண்டிருக்கலாம். "என் அழகு" என்று கூறிக் கொண்டே நடக்கத்தில் கைவைத்தால் திரில் அடியாழகு நிறல ருனைத்து போய்விடும. அந்த நிலைதான் இப்போது தாமரைக்கு!

அந்த முத்துக்கையை எப்படிப் பழிவாங்கிக் கொள்வது என்ற கவலை தீவிரமாயிற்று. அவள் ஒரு வேல்காரி. தனக்கும் தன் அண்ணாக்கும் - ஏன் அவள் ஒரு குத்துக்கே பகை ஆவள். பெரியனை மீட்பதுதான் அவளுக்கு முக்கிய குறிக்கோள். செழியனை மீட்பதற்கு அவள் ஏன் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்ட வேண்டும் ஒரு வேளை இரு வேளம் காதலர்களா? காதல் இல்

லாவிட்டால் அவளுக்கு இவ்வளவு கவலை ஏற்பட நியாயமே இல்லை. செழியன் மனப் போக்கு அது போல இல்லை. "தாமரை! தாமரை!" என்று வலி தவித்தான்? தன்னை அவன் காதலிப்பதாகச் சொன்னது வெறும் கதைதான்? நான் பகைவாளி தங்கையென்றதும் அவன் காதலில் தங்கக் கற்பு பட்டு விட்டதோ! சொன்ன எதிரி நாட்டுக்காரன். அவனை எப்படி நம்ப முடியும்? எப்படியாவது இதை விடத் தப்புவதற்குத் தன்னைக் காதலியைப் போல துக்கக் கூடும். நடிப்பு வெளியாகிவிடக் கூடாதே என்பதற்காகச் சற்றுத் தங்கக் கொடுவது போலவும் தயங்கிப் போலவும் பாசாங்கு செய்யக்கூடும். முன்னணிக் கொண்டு இது மிக உயந்த நடிப்பல்லவா?

முடியாக உணர் முடிவெதல் வரம் செழியனுக்கும் முத்துக்கைக்கும் திரியல் ஏதோ ஒரு வகைத் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். அந்தத் தொடர்பு இவரும் இருங்கோவேளின் பகைவர்கள் என்ற தொடர்பாக மட்டும் முடியாது அப்படிப்பட்ட ஒரு சாதாரணத் தொடர்பு சிறு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஏற்படப்பண்ணிய அவசியமில்லை. பெரியவர், அவளைக் காதலிக்கவில்லை என்று வரித்துவந்த ஒரு ஆறுதலான முடிவுக்கு வந்தாலும் முத்துக்கை, சிரியவனைத் தெரியும்க் கூடலிக்கிறார். அந்த தான் அவனை விழியைப் பற்றிக் காதல் உடையினும் உத்திரத்த குருகா என்னப்பி பகைவரின் குருகைக்குள்ளே துறைத்திருக்கிறார். துறைத்தான், தன் காரியத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு கொண்டு திருக்கக் கூடாதே? இந்தத் தாமரைதான் கிடைத்தான் அவளுக்குக் குருகாக! அட தெய்வம்! தாமரை இவரும் விழித்த தன்னா? தான் முத்துப்போல உருண்டு உருண்டு விழித்த தங்கைக்கு. பார்த்திருக்கிறேன். இப்போது தாமரையல்லவா தங்கிற்று?

இதற்குப் பழிதீர்க்காமல் விடக்கூடாது. அவருடைய மனம் எரிமலையாக மாற வேண்டும் திருப்பிய பக்கமெல்லாம் குளவின் கொடுவது போல் குறு அழவேண்டும.

மறைமலையே நம்பக்கம்; 'மாசுகள்' என்ன செய்யும்?

திருமதி தமிழ்ச் சொல்லா?—இப்படி ஐயம் கிளம்பிற்று. கிளப்பியவர்கள், 'சந்திர சாக்ஸில் கைப்பொடி காற்பணம்' என்று விற்கும் சந்திரப்பவாதிக்கன்தான்! என்றாலும் அக்கஐயம் தமிழ் படித்ததாகக் கூறிக் கோளும் சிலரைப் பிடித்தாடினது. பித்தம் தலைக்கேறி திருமதி தமிழ்ச் சொல்லவற்று—என்று வாதித்தனர்; வாய் நோம் காட்டினர்!

முரசொலி மறுப்பு எழுதியது! தமிழ் படித்த மேதைகள் மிழக்கணர்! ஆனால் சிலர் மறுப்புக்கூறி, தம் குறுகிய தமிழறின்கள் அகலத்தைக் காட்டினர்! அவர் சனத்கு தமிழன்பர் பவால் திருமதி தமிழ்ச் சொல்லாதர் என்று இலக்கணம், இலக்கிப்பச் சான்றகளுடன் ஒத்துக்க காட்டப்பட்டது.

என்றாலும் இடக்குவாதம் பேசுகிறார்கள் அவர்கள். ஸ்ரீமத் என்பதில் 'இ—ஏறி ஸ்ரீமதி ஆயிற்று—என்று புது 'வெடொழித் தமிழ்' இலக்கணம் வருக்கிறார்கள், ஸ்ரீமதிபைத்தான் திரும்பியாக்கிறார்கள் என்று ஒருநூலைக் காவல் கீழ் ஏக்களும் ஊதுகிறார்கள். இத்தகைய தமிழார்வம் வந்தது— என்று பெருமை கொள்வோர் ஒருபுறம் இருக்க, வந்த தமிழார்வத்தையும் வற்றாத்தக் குழப்பி வைக்கும் பணிவில் இயக்குகிறார்கள்.

அணிக்நிறக்கும் கவர் சட்டையைப் போலவும், முகியும் புரட்டுத்தனம் சிரம்பிநிற்குத்தால் அதை ஏற்கக் போக்குகின்றனர். அவர்எனின் மதிப்பிக்கத்தக்க பேரக்குள் 'மதி' பற்றிய கூறாத இலக்கே பைப்பி கிறேயும்;

'சீமதி என்ற வடசொற்றொடரிலுள்ள மிக்கமும் திருமதி என்ற தொடரிலுள்ள மிக்கமும் தொடர்புண்டா?

'மதி என்ற சொல் தமிழ்ச்மயங்களில் தனக்கென ஒரு பெயரென்பதை இடைச்சொல்லாலையும்— அசைச் சொல்லாலையும், தனக்கென ஒரு பெயரென் கொண்டதனிச்சொல்லாலும் வரக் காணுகின்றோம்.

'கேள்வி' இறக்குமதி என்பவற்றில் காண்க. மதிப்பு என்பதை முதன்மையாகிய மதி என்பதைக் காண்க.

'மதி என்பது பற்றிய பேராசிரியர் பறைமலை அடிகளார்; இறுதி தமிழ்ச் சொல்ல அளப்பு பத, காலத்தை வரையறுப்பது என்பவை அச்சொல்லின் பெருக்கென் என்று கூறிப்பெய்கின்றார்கள். அளப்புமும் வரையறுப்பதும் மதிப்பு என்பதுதான். இது ஆகுபெயரால் மதிப்புடைய திணைகளும் குறிக்கும். மதித்தல் ஆகிய அர் அறிவையும் குறிக்கும்...

'எனவே திருமதி என்பதற்குத் திருவால் மதிப்புடைய ஒரு பெண் எனப் பொருள் கொள்ளுவதன்மேல் திருவும் அழகும் உடைய ஒரு பெண் என்ற பொருள் கொள்ளுவதிலும் இழுக்கென்கா?

'அவ்வாறு பொருள் கொள்ளுதலால் முன்னது முற்குள் தன் தெரிக்கைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை என்றும் பின்னது உண்மைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை என்றும் ஆகும்.

'எனவே, திருமதி என்பது தூய தமிழ்ச் சொற்றொடர் என்று கடைப்பிடிக்க!'

தமிழை எண்ணிக் கற்று, தமிழ்ப் பெரும் புலவர்எனால் மதிக்கப்பெறும், பாசாதிகள்என்தான் கூறியிருக்கிறார், திருமதி தமிழ்ச் சொல்லென்று!

இதை ஏதோ? 'கண்டது கற்றுப் பண்டிதன்' ஆனவர்களும் தூறிக் குழு முப்பத்தைந்து 'மாசு'களை மதிப்பித்தல் தவறாத் தேற்றத்தை 'புலவர்களும் தமிழறிந்த ஆளும் பெறப்பெற்றதால் தமியென்று உண்மை கடைப்பிடிப்பின் என இறம்பத்து பேசுபவர்களும் உணர்சா!

அவர் கூற்றையும் மறுப்போருக்கு மறைமலை அடிகளின் கூற்றை ஒத்துக் காட்டியிருக்கிறார்!

இந்த உண்மைகளைக் கண்டவது அவர்களின் ஐயம் மறைந்த உண்மை அகபட்டுமா?

அகபட்டாலும் பாசிடாலும் காட்டு மக்களுக்கு வெட்டுவெளிச்சமாக விட்டது, இவர்களின் உள் கோக்கம். திரு, திருமதி மாற்றத்தின் ஒரு கடிமத்துக்காரன் முன்னணியில் கீழ்க்கொண்ட—என்று வயிற் றொச்சையும், தம் பேரக்கொடு இடமில்லை— என்று பொருளுகையுள்ள இது அழிவுப் பாதைதவியல் அவர் களை ஈடுபடுத்தலைக்கொடுத்தது!

பாலம், பொருளையும், பொச்சாப்புய் புகுத்த அவர்கள் உள்ளம் அவர்களை எவ்வோரது இழுத்ததாகிறது!

மனிதனின் கதை...

[5—ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

செய்கொடியும் (கபூஜிஸ்ட் சின்னமுள்ள கொடியல்ல); வெறும் சிப்புக்கொடி பற்க்க விட்டனர். புரட்சிக்காரர்களைக் கட்டுக் கொள்ளும்படி காவல் படைகளுக்கு ஓயி மன்னள் உத்தரவிட்டார். ஆனால் புரட்சிச் சத்தியை ஆளையோடுத் தற்கும் ஆற்றலை ஓயி மன்னள் இழந்து வெகு காலமாகவிட்டது.

மன்னையும் மனைவியையும் கைதுசெய்து புரட்சிக்காரர்கள் சிறையிலடைத்தார்கள். ஏராளமான பிரபுக்களும் அரசனின் எடுபிடிக்கும் கைது செய்யப்பட்டு, ஒரு கோ வீசாயினா செயல்பட்டு, பீன், தெரெஸ்ப்பட்டனர். இதற்குப் பிரதக் வாயறையில் 'பெய்டம்யர் படுகோலை' என்று பெயர். 1792—ம் ஆண்டு, பெட்டம் 21—ம் நாள் பிரதக் அபெய்டிக்குப் பரிவாக பிரதக் கோயிலை உள்ளே ஒன்று கூடியது. மன்னளின் ஒரு குடியரசு என்ப பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

பதினரும் ஓயியும் பகிரக்க வீசாயினாக்கக் கொண்டுயற்பட்டனர். ஓயியும் அவள் குடும்பத்தினரும் காட்டுநோக்கிள் கண்ட குற்றம் காட்டப்பட்டு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டனர். மன்னளின் கொடுங்கோலாட்சி மறைந்து புரட்சிக்காரர்களின் பயங்கர ஆட்சி ஆரம்பமாகியது.

புரட்சியின் மன்னளுக்கு புரட்டகதியையும், மக்களின் ஏரட்சி சக்தியின் வேகத்தையும் கண்ட இது ஓரோரம் மன்னர் கொல்லலாம் கதிவைக்கினர். புரட்சியை ஆட்க வளவளவா மறைமுக உதவிக்கள் செய்தனர். ஆய்திரியா போன்ற நாடுகள் நேரடி தலவழக்கெள்ளியும் இறங்கின. புரட்சிக்காரர்கள் புதிய தேசிய உணர்ச்சியும், வெளிநாட்டுப் படையெடுப்பையும் உள்நாட்டு நிலைமையையும், ஆற்றலின் சமாளித்தனர். புரட்சி தலைவர்கள் ஒருவரையொட்டினர். 'துரோப்பிய மன்னர்கள் எங்கும் பரந்து சார்வம் விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் கொடியபட்டு ஓயி மன்னளின் தலைவருத்தான் மானகோட்டுமுடியும்!' என ஆளுக்தேட்டு காழ்த்தினர். பிரதக் புரட்சிக்காரர்கள், இது நாட்டு மக்கள் தான் மன்னர்களுக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்தால் தங்கள் ஒத்துழைப்பு உண்டு என நேச்சுதம் நடட்டினர்.

பிரதக் மக்கள் சிறத்த தியாக உணர்ச்சியுடன், தங்கள் நலன்களையும் பெருப்படுத்தினர், பிரதக் படைக்கு உதவி நல்கினர்.

ஆனால், வெற்றியால் பலம் பெற்ற புரட்சித் தலைவர்கள் பயங்கரமானதொரு ஆட்சி நடத்தினர். பிரபுவச்சத்திப் பிறந்தது விட்ட காரணத்தினாலேயே, குற்றமற்ற பலர் உயிரிழக்க வேண்டியிருந்தது. ரோபம் பயர் என்பனவும் புரட்சித் தலைவர்களில் மிகக் செல்வாக்கு பெற்றவருக்கெனின்கிலுள்ள. கொடுமையின் உருவம் அவன். ஆனால் நேர்மையான உணர்வும் தன் எல்லமற்ற நாட்டுப் பற்றும் உடையவன். வறுமும் இன்னதென்பதையே அவராதவன். புரட்சித் தலைவர்களில் அவருக்கு ஒருது வேறுபாடு கொள்ளாலாய்க் கொல்லாம், 'கிஸ்டுடன்' என்ற அந்த பயங்கர ஆபத்தத்துக்குப் பரிசீலிசார். ரோபமயரிசார்

'முடியாது மந்திரி!'

'பார்க்கலாம்!— என எதற்கெடுத்தாலும் கூறும் மந்திரிபற்றி நங்குத்த தெரியும். இன்னொரு புது மந்திரி வந்திருக்கிறார் பாருங்கள்.

'சென்னை— மதுரைக் கிடைப்பு அதிசயப் படி இராய்களெய் வேண்டும்.

'முடியாது' 'எழும் இராய்கள் வேகத்தையவது அதிசயப்படுத்த முடியுமா?'

'முடியாது' 'மராமதுரை— இராமேசுவரம் இராய் படைதமிழ் பெரிய எஞ்சின்களையவது இணைக்க முடியுமா?'

'முடியாது' 'தூயமும் வசதியுள்ள பெட்டக குடியாய் வது இணைக்க முடியுமா?'

'முடியாது' 'இந்த முடியாது மந்திரி வேறுபாடுவ துணை அமைச்சர் எல். ராமசாமிதான்.

பயங்கரமான போக்கைக் கண்ட இராய். அவனுக்கு எதிராக துறவு சேர்த்து முடியில் அவனையே கிடைத்துனுக்குப் பணியாக்கினார்!

ரோபம் பயரிசார் வீழ்ச்சியோடு புரட்சிக்காரர்களின் பயங்கர ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது!

பிரதக் புரட்சியில் பலாத்காரம் தலைதூக்கி தின்றாலும்— கொடுமைகள் பலவழக்கற்றும்— திறைய நலமைகளுக்கும் ஏற்பட்டன. மதத் தலைவர்கள், எழுக்க்களின் கொடுமைகள் ஒழித்துச் சட்டத்தின் முன்னிலையில் அனைவரும் சமமாயினர். செர்த்து, வருமான விதித்தல் வரிவிதிப்பு ஆறும் செய்யப்பட்டது. குடியாணவர்கள் புரட்சிக்காரர்கள் பண்ணுகளின் அடிமைப்பை உழைப்பது நல்கி, உரிமை பெற்று வராத் தொட்டங்கள். வியாயும் வளர்ந்தது. உத்திரோகம் பெறுவதில் பிரபு, அடுத்தடுத்து வேறுபடுத்தி எல்லைகளுக்கு சமர்த்தப்பட்டு அளிக்கப்பட்டது. அதனுத்தான் எவ்வளவோ தொல்லைகளுக்கு மத்தியில் பிரதக் மக்கள் புரட்சியைத் தீவிரமாக ஆக்கித்தினர். பிரதக் புரட்சியின் விளைவாக கொடுமிக் முறை அந்த நாட்டில் அமுலுக்கு வந்தது.

ஆனால் பிரதக் மக்களின் அபிமானமுக—உரிமை வேட்கையை—பிரிபுடி மக்கள் 'சரியானபடி உணராத் தவறியதற்கு தள்ளுமம்— அரசியல்வாதியுள்ள நாட்டின் புரட்சிப் புரட்சியைக் கண்டித்து திவத்தியை கோர்ப்பாராயினர் ஆகவும், இலக்கியத்திலேயே இடம்பெற்ற விட்டனர்.

பிரதக் புரட்சியை மையமாகக் கொண்டு எழுத்த இலக்கியம் கள் பல. பிரதக் புரட்சியின் உள் உணர்வு மனையில் ஆகிய இலக்கியம் மெகை தகாணம் ஒரு தால்எழுதியுள்ளார். அதே போல் பிரதக் புரட்சியின் அள எண்கியில் சரக்கல் புகள்என்ற புகள் 'இருநகரக் கதை' எனது ஒப்பற்ற 'நாவல்தான் உணக்கு மிகவும் சித்த்தரான நூலாயிற்றே! அன்புள்ள,

சிகரநாயகர்.

"ஆனால் பத்திரிகைகள் இந்த யுத்தப்போரின் செய்தியை வெளியிட முடியாத காரணத்தினால் இது ஒரு ஏற்பாட்டாகியுமே!" என்றேன், நான்! சபாபதி முதலியார் கொஞ்சம் யோசித்தார்.

கனவு கலைத்து மீண்டும் நான் வருகின்றேன் வந்தேன்.

ஒரு பெண்ணிடம் இப்படிப் பட்ட விவகாரங்கள் எப்படி விவாதிப்பது என்று சிறிது நேரம் யோசித்தேன்.

ஒரு பக்கக்கதை

வரையில் வெற்றிபெற்று, காணாததற்காக மனோகா எனக்கு விருந்து ஒன்று ஏற்பாடு செய்திருந்தான். அந்தநேரம் நான் புறப்படும்போது மனோகாவுக்கும் நேரம் என் நண்பர் தணிகாசலம், வந்தார். அவர் தான் கருப்பனுக்காக வந்தவராய்.

"உங்கனிடம் ஒரு முக்கியமான செய்தியைக் கூறுவதற்காக வந்திருக்கிறேன். நீங்கள் அவசரமாக மனோகாவுக்கு போகவேண்டும்!"

"புரவாயில்லை பல நாட்களுக்குப் பிறகு என் வீடு தேடி வந்திருக்கும் உங்களை சீக்கிரம் அனுப்பப் போவதில்லை. உட்காருங்கள்!"

"இன்று வரக்கு முடிந்து நான்காரில் ஏற்பாடுகள் செய்யும் என்கருக்குள்ளே ஒரு கடிதம் இருந்தது. அதில் எழுதிருந்த விஷயம் என்ன? ஒரே மூடிப்பதில் ஆய்ந்தீர்களா?"

"அதில் என்ன எழுதிருந்தது?"

"இதோ பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!"

"என்று கடிதத்தை என் கையில் கொடுத்தார்."

நான் அதை வாங்கிப் படித்தேன். "நீங்கள் இந்த வரக்கை எப்படியாவது அப்பீஸ் செய்து கறுப்பனின் காப்பாற்றுவதில் சேலுவே பணம் இந்தக் கடிதம், மெல்லவே உங்களை வந்து சேரும்."—கடிதத்தில் இவ்வாறு தான் எழுதப்பட்டிருந்தன.

"இதை யார் எழுதியிருப்பீர் மிருப்பார்கள?"

"அதுதான் புரியவில்லை!"

"நீங்கள் யோசனையில் ஆய்ந்தீர்."

★
அன்று மனோகா வீட்டில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த விருந்து அற்புதமாக இருந்தது.

விருந்து முடிந்தபின் "மனோகா தன் வருக்கலை மனவிரிவின்றாகும் சேலு சேலு மனவிரியையே காலம் கழிக்கிறார்."

"இப்படி அவர் புது படிக்கொண்டிருந்தார்."

"ஏன் தம்பி! நம்ப மனோகா நல்ல, கதை எழுதுவாள்னு அவர் சொன்னால் சொல்லியே" என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்தார், சபாபதி முதலியார்.

"ஆமாம், சரி! இதோ பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். நேற்றுதான் அவன் இந்தக் கதைகளை எழுதி முடித்தான்!"—என்றவாறு என்னிடம் திட்டிக் கொடுத்தார்.

அதை நான் வாங்கிப் பிடித்ததுதான். தாமதம்—என் கண்பாடு மெல்லியே என் கண்கள் சந்தேகம் ஏற்பட்டது.

ஆமாம்; அந்தச் சிறு கதைகளை எழுதிய எழுத்துக்களையும் நான் பாதனிகாசலம் என்னிடம் காட்டிய கடிதத்திலுள்ள எழுத்துக்களையும் எழுதிவந்து ஒரே மனோகா!

சிறு கதைகள் தலைப்பைப் பார்க்கிறேன். "பெரிய இடம்!" என்று காட்டை எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

என் வாழ்க்கையிலும் நானும் எந்தவிதமோ வழக்குகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இதைப் போல வழக்கம் நான் கையாளுவது இதுதான் முதல்தடவை!

அன்று சபாபதி முதலியார் என்னிடமே வந்தபோது அவர் ஏதோ 'பல ரூட்' வழக்கைத்தான் கொண்டு வந்திருப்பார் என்று நினைத்திருந்தேன். அவர் திணைப்பு தயவுசெய்து அவர் கொண்டு வந்த வழக்கு அவர் குடும்பத்தைப் பற்றியது.

சீமைக்குச் சென்று படித்து விட்டுத் திரும்பிய அவரது அருமைக் குமாரி மனோகாவை அவர் விட்டிலே காட்டி கரையாசைப் பணியை நடுப்பன் பலாத்தாரம் செய்துவிட்டானாம்!

அதாவதிலே நடந்த இந்தச் சம்பவம் அப்படித்தான் வராமல் இருந்திருக்கும். ஆனால் மனோகாவை மனாவி செய்துகொள்ளப் போகும் வலுநீர் மனாவி என்று கூறப்படுகும் மனாவிக்கே இதை நேரடியாகப் பார்த்துவிட்டாராம்!

எனவே மனம் கொடிக்கடிப்பு முதல்க்க கொடியவனைத் தண்டிக்கவேண்டும் விட்டகூடாது—என்று சொக்கிரித்தவாறு மனாவி மனாவிக்கை அழைத்துக் கொண்டு சபாபதி முதலியார் என்னிடம் வந்தார்.

வழக்கை ஒருமுறை ஆராய்ந்தேன். கருப்பனுக்குக் கடுமை யான தண்டனை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சட்டத்தின் உதவியிருப்பதை நான் விளக்கினேன்.

"நீங்கள் அவனைக் கூண்டிடுவதற்குமேலும் நான் அவனைக் கொண்டு சென்றுவிட்டுத் துக்கிடுவதற்கும் உங்களுக்கு வேண்டும்! அதற்குப் பிறகு உங்கள் முடிவு!"— மனாவி இதைக் கூறிவிட்டு எழுந்து சென்றாள்!

★
மறுநாள் நான் மில் மனோகாவுக்குப் போய் கண்டேன்.

★
அவன் அழகைப் பார்த்ததும் நான் பிரமித்துவிட்டேன். அவ்வளவு அழகு!

ஒருகணம் கருப்பன் என் கண் எதிரே நின்றான்.

"ஆய்யா! நானும் என் வாழ்நாளில் எத்தனையோ பெண்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் மனோகாவைப் பார்த்ததும் நான் மிகுமகம் மாரி அவன் மீது பாய்ந்திருக்கின்றேன் என்றான்! அவன் அழகுதான்! அப்படி மிகக் குறைந்த யாருடையது? என்னுடையது? அல்லது என்னிடம் புலன் மார்பிற் போட்ட அவன் போழுகா?"

—கருப்பன் இப்படிச் சொல்லிப் போல்த் தோன்றியது எனக்கு!

அவனோ சிறிதும் தயக்கமில்லை. நடந்தது நடந்தபடி எல்லாவற்றையும் சொன்னான்.

அவன் என்னிடம் பெரிய தோள் அடிக்கடி உட்கொண்டு அகாந்தகாலம் உட்கொண்டபடி மிகுந்த கண்ணாடியை எடுத்துக் கலைத்துபோன 'கிப்பி டிக்கை' போட்டுக்கொண்டான்.

★
அன்று கோட்டிலே வழக்கத்துக்கு அதிகமான மக்கள் திரிர்.

"நீ குற்றவாளியா?"—கருப்பன் பார்த்து நம்பிச் சொன்னார்.

"நான் திரபாதி"—கம்பீரமாகக் கருப்பன் பதிலளித்தான்.

பிறகு நான் எழுந்தேன். "நீ அந்தப் பெண் காரைப் பலாத்தாரம் செய்ய முயற்சித்தவரா?"

—அவன் பதில் ஏதும் தராமல் மரபேசாவிட்டான்.

வரக்கு முடிவு, நான் எதிர்பார்த்ததுதான்! கருப்பனுக்கு ஏழு ஆண்டுகள் கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்பட்டது!

விலைவாசிக் குறைப்பு சர்வகட்சிக் குழு
தி. மு. கழகக் கிளைகளுக்கு அறிவிப்பு:

ஏழை—நடுத்தர வகுப்பு மக்களைப் பாதிக்கின்ற வகையில் உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் குறைப்பதைக் கண்டிக்கவும், விலைகள் திறமையான அளவுக்குக் குறைக்குமாறு அரசியலாட்சிக்கு வற்புறுத்திக் கூறவும் விலைவாசிக் குறைப்பு சர்வகட்சிக் குழு விண்ணப்பம் அமைத்திருப்பதை அனைவரும் அறிவிக்கிறோம்.

நவம்பர் 15-ஆம் நாள் முதல் 22-ஆம் நாள் வரையிலான நாட்களில் கண்டன வாக்குகள் நடத்தியும், பொதுக் கூட்டங்கள், கூட்டமும் விளைவாக்கினைக் குறைக்க அரசியலார் உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு வற்புறுத்துகிறோம்.

புறந்த வேளாளம் என்று சர்வகட்சிக் குழு முடிவு செய்திருக்கிறது. எனவே, மாநில அளவில் அமைந்துள்ள இந்த அமைப்பின் தொடர்பாக அந்தந்த மாவட்ட அளவில் குழுக்கள் அமைப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சிகளில், அந்தந்த மாவட்ட தி. மு. கழகச் செயலாளர்களும் தங்கள் தங்கள் ஐந்துமையுடைய அறிக்கைக் கேட்டுக் கொள்வீரோம்.

கிளைக் கழகங்களைப் பொறுத்தவரையில் விலைவாசிக் குறைப்பு வாரத்தில் ஆய் காய்க் தடைபெறும் விவகாரங்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் ஆய்வற்றில் கலந்துகொண்டு ஐந்துமையுடைய கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

என். வி. நடராசன்,
தலைவர் பொதுச்செயலாளர், தி. மு. க.

'அறிவுசெல்', சென்னை-15.
8-11-59

விளம்பரத்தில் ஆபாசம்; விரும்பமா உங்களுக்கு ?

சினிமாவிற்ருள் துறைத்த தும் இப்போது தலைவி ஆரம்பித்து விடுவதை! சோப்பு விளம்பரங்கள், "ரீப்" விளம்பரங்கள், ஆல்பிரோ விளம்பரங்கள், என்னைப் விளம்பரங்கள்—இப்படி சிறு சிறு படங்கள் வந்து மக்களையே வெறுப்புக் கலத்த சல சலப்பை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

அந்தப் படங்களில் வரும் ஆட்களும் பார்க்கச் சிக்காதவர்கள்! பேச்சும் கேட்கச் சகிக்காதது!—அது மட்டுமல்ல; ஒரே தண்ணீர் படத்தை ஒரு வருடமாகக் காட்டிக்கொண்டிருந்தால் சலிப்பும் வெறுப்பும் தோன்றாமல் என்ன செய்யும்? வணிகர்கள் எதை எதிர்பார்த்து அந்த விளம்பரங்கள் செய்கிறார்கள்? அந்த மக்கள் ஆதரவு கிடைப்பதில்லை.

சில வணிகர்கள் ஆபாச முறை யில் படம் தயாரித்துவிடுகிறார்கள். ஒரு பெண் குளித்துக் கொண்டிருப்பாள். ஆபாசம் என்று எதைக் கூறுவார்களோ அவையெல்லாம் அப்படத்தில் வரும். முருக்காலும் கையம் தெரியும். கடைசியில் இந்த சோப்பை வாங்குங்கள்—என்று கூறவதும் தெரியும்!

பாட்டிலே தகாத சொல், படத்தில் தகாத காட்சி, வசனத்தில் ஆபாசக் கருத்து—என்று கூறி அரசாங்கத்திற்குப் பிடிக்காத கருத்துக்களை, அது கலை கருத்தாய், இருந்தாலும்கூட

வெட்டி பெறத்துவரும் தணிக்கைக் கமிட்டி இந்த ஆபாசத்தை ஏதேனும் அனுமதிக்கக்கூடாது. இந்த ஆபாசக் காட்சியை ஒரு படத்தில் காட்டியிருந்தால் கம்மா இருக்குமோ தணிக்கைக் கமிட்டி?

அண்மையில் ஒரே படத்தில் காணும் பாடல்களை அறுத்தெறிந்துவிட்டதாகக் கேள்விப் படுகிறோம். "எங்கள் படத்தில் ஆயிரம் அடிதான் வெட்டினார்கள்; எங்கள் படத்தில் ஐந்து அடிதான் கத்திரித்தார்கள்!"—என்று பதவாரிப்பாளர்கள் "இதில் பெருமை வேகிற இழிபிழையையும் காணுகிறோம். அந்தக் காதலும் முத்திரும் காட்சிகளைக் கொண்டு ஆங்கிலப் படத்தில் ஒரு பகுதி (டிபெர்லர்) தமிழ் படமே ஏறும் கொட்டிகையில் பேரடக் காண்கிறோம்! சோப்பு விளம்பரத்திற்கு ஆபாசக் காட்சி வருவதைத் தடுத்துக் கொடுப்போம்.

ஆபாசம் என்றால் ஆளுக்குத்தகுந்தார்போல்தான் இந்த ஆட்சியாளர்கள் கண்களில் படுகிறது. "கம்மம் ஆண்ட ஆங்கிலேயனின் பண்பாட்டில் கைவைக்கக்கூடாது, ஆகவே முத்திரும் காட்சிகளை அனுமதி! இந்தக் காதலும் அரசாங்க மானிகையைத் தாங்கி நிற்கும் தங்கள் தூண்கள் வணிகர்கள். ஆகவே அவர்கள் தயாரிக்கும் ஆபாசப் படங்களை அனுமதித்து விடு! உன் கத்தரிக்கோழுதி இராவேண்டுமென்றால் சாமான்யர்களின் கைதயில், தமிழ்ப் பண்பாட்டின்

ஆடிப்பலையில் ஏழும் கருத்துக்களில், காங்கிரஸின் அரசியல் எதிரிகள் ஏழும் வசனத்தில், கைவை!"—என்றிருந்திருந்தால் கைதயில் கம் அரசாங்கம் கையாளுகிறது!

ஆளுக்கு ஆன் மாரிதும் இந்தத் திணைப்பட (அ) டீமே அழிக்கப்படவேண்டும். சட்டம் வராதாக்கும் பொதுவாகவேண்டும்!

வளரும் தமிழகம்!

"வடக்கு வளர்நிறு" "தெற்கு தேய்நிறு"—எனும் வலிமை சேர் குறல் டெல்லியின் செப்பிப் பறைகளைக் கிழித்து அவர் தம் வஞ்சக செயலை உணர்த்தி வருகிறது. அது அண்மைபடை சிறுபிச்சு அண்மையில் ஒரு சேதி வெளிவந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியின் பெருமை யீகரம், நேரு பிராணின் அருமைவையும் காது புளிப்பெடுக்க, கண் வலியெடுக்க எடுத்தோதி வரும் இந்திய அரசாங்கத்தின் பீலும் பூவிலும் வளரும் தமிழகம்—என்று பெயரில் ஒரு செப்பிப் படம் எடுக்கவிருக்கிறது. அந்தப் படத்தில் தமிழகம் எங்கெங்கே துறைகளில் வளர்ந்திருக்கிறது—எனக் காட்டிப் போகிறார்களாம்!

அப்படம் தி. மு. க.-யின் அரசியல் எதிரிகளுக்கு மிக்க உதவியாக—கல்லோரே சப்பலக் காட்டாக இருக்கிறதே என்றிப்பாகப் படுகிறது!

பம்பாயும், சென்னைபும்!

இந்திய உட்புறக் கண்காணிப்புத் திணைப்புவும் பிடிப்பில் முன்னணியில் இருக்கின்ற காரங்கன் பம்பாயும் சென்னைபும்தான். அவை இரண்டிலும் பம்பாய் மாநிலத்தில் சென்னைபைவிட அதிகப்பட் பிடிப்பு கிணையங்கள் (ஸ்டீப்போ) இருக்கின்றன. ஆனால் சென்னைபில் தான் அதிகப்பட் பிடிப்பு அறைகள் ("பிளாசர்") இருக்கின்றன. 30 ஸ்டீப்போக்கள் உள்ள பம்பாயில் 67 பம்பாய் பிடிப்பு அறைகளும், 27 ஸ்டீப்போக்கள் உள்ள சென்னைபில் 72 பம்பாய் பிடிப்பு அறைகளும் இருக்கின்றன!

★

ரோமாபுரி... [7—ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

கிடந்தது. அது தன் காதலினர் ரத்தம் தான் அந்த ரத்தக் கூறையின்மீது முகத்தைப் பதித்துக் கொண்டு முத்து நகை. "அக்கா! அத்தாணி!" என்று கதறிய கோழிமையைக் கண்டு அவளுக்கு ஆறுதல் கூற அங்கு யாரும் இல்லை.

எழுந்தான் வெறி கொண்ட வளைப் போலி தடாகத்தை நோக்கினான். "எங்கள் என் அத்தாணி?" என்று கேட்டான். தடாகமும் அதை யே திருப்பிக் கேட்டது.

மண்புத்துத் தூளின் முட்டிக் கொண்டு "எங்கே என் அத்தாணி?" என்று அழுகான். தூணும் அந்தக் கேள்வியைத் தான் கேட்டது.

அதே மண்புத்துத் தூள்—அதே தூள் கரைமீல்—அவரும் அவன் ஆசை அத்தாணும் பேசியும் பழகியும் நினைவுக்கு வராமல் போகும்?

நினைவுகள் ஈட்டிகளாக மாறி வதைத்தான். உடல் நெறுப்பாக எரிந்தது. குளத்தில் குதித்தான். முழுக் முழுவி் எழுந்தான். அத்தாணின் பிணத்தைத் தேடித் தேடிவந்தான். அவன் கையில் எதுவும் சிக்கவில்லை.

கடைசிக் தடவையாக அவன் முழுக் எழுந்தபோது அவன் கை போடு ஒரு உடை யந்தது. அது அது அவன் அளித்திருந்த உடைதான்! அத்தாணின் மேலியில் இருந்த உடையேதான். அந்த உடையை மாறி மாறி முத்தமிட்டுக் கறிதூள்; புலம்பினான், மிண்ணும் குளத்தில் தேயினான். ஏமாற்றத்துடன்... கையேறி மண்புத்துத் தூள் தான்.

மண்புத்து இடிந்த சுவரில் எழுதப்பட்டிருந்த எழுத்துக்கள் அவன் கண்களில் இருந்தன. அருகே ஓடி அதைப் படித்தான். காட்டுப் பச்சிகளாலும் எழுதப்பட்ட அந்த எழுத்துக்கள் இயல்பான மூலியாலும் வேக வேகமாக மாறி அவன் கண்களைக் குத்தின.

"இந்த மண்புத்துத் தூள் ஒரு வீரன் குற்றமீறியக் கிடந்தான். யாரும் நினைவில்லை. செத்துக் கொண்டு இருந்த அவனைத் தூக்கிப் பிழைக்க வைக்க முயற்சித்தோம். முடியவில்லை. "நீயா?" என்று கேட்டோம். "இருக்க கோவேள்! இருக்க கோவேள்! முத்து நகை! முத்து நகை!" என்று கூறிக்கொண்டே உயிர் விட்டான். மண்புத்துக்கு அருகே அவன் சடலத்தை அடக்கச் செய்து விட்டுத் திரும்பிவிட்டான்.

இவ்வளும், வறழிப் போக்கம்.

இதைப் படித்த முத்து நகை "ஆய்யே! அத்தாணி!" என்று திணைசுவர் சுவற்றில் முட்டிக் கொண்டு மயக்கமுற்றதே தடாகம் எனக் கீழே சயந்தான்.

மேகலாவின் 'குறவஞ்சி'யில் பத்மினி பிரியதரிசியையும், எல். விஜயலட்சுமியும் தோன்றும் நடனக் காட்சி.